

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

עלון מס' 6
ז' שבט תש"ע

בא

זמני השבת:

בניסת השבת: 16:45

יציאת השבת: 17:45

שיחיו דברי תורה "מחודדין בפיר"...

"וְשִׁמְרֶתֶם, אֶת-הַמִּצְוֹת" (שמות, י"ב, י"ז)

דרשו חכמינו: אל תאמר מצות אלא מצוות ופרשו חז"ל מצווה הבאה לידך אל תחמיצנה. בעוונותינו הרבים פעמים רבות מהפכים אנו את היוצרות, מזדרזים לעשות רעה ומתמהמהים בעשיית המצוות...

משל לסוחר אחד שהלך מביתו לבית המדרש והתמהמה שם כמה שעות.

בתוך כך בא סוחר ממדינה אחרת לקנות סחורה ממנו, ושאל את אשת הסוחר איה בעלך? אמרה הנה הוא בבית המדרש, האיש לא רצה לחכות והלך לסוחר אחר וקנה ממנו.

לאחר שבא הסוחר מבית המדרש לביתו סיפרה לו אשתו שבא סוחר לסחור עמו ולא רצתה להפריעו בזמן לימודו. הורע בעיניו של הסוחר על שהפסיד רווח שהיה לו להרוויח מאותה סחורה, אמר לאשתו מהיום והלאה כאשר יבוא איש וישאל עליו ואני אהיה בבית- המדרש, מהרי לשלוח אחרי ואבוא לביתי.

לאחר שבא הסוחר מבית המדרש לביתו סיפרה לו אשתו שבא סוחר לסחור עמו ולא רצתה להפריעו בזמן לימודו. הורע בעיניו של הסוחר על שהפסיד רווח שהיה לו להרוויח מאותה סחורה, אמר לאשתו מהיום והלאה כאשר יבוא איש וישאל עליו ואני אהיה בבית- המדרש, מהרי לשלוח אחרי ואבוא לביתי.

עפ"י המשל המובא בספר עוד יוסף חי של רבינו יוסף חיים זע"א

"וְעִבְרָתִי בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם" (שמות, י"ב, י"ב)

אני ולא מלאך

כתבו המקובלים (זוהר ח"א קטז), שאוירת מצרים היתה כל כך טמאה עד שאילו היה מלאך יורד אליה היה נטמא! אז נכון שהרחוב כאן איננו כמו טומאת מצרים, אבל גם אנחנו איננו מלאכים... כמה יש להדיר את רגלינו מאוירת הרחוב...

~ מתוך מעיין השבוע ~

אין יהודי רע בעולם,
אם תבחין ברע שביהודי,
הרי שגילית את החלק
הלא יהודי שבו,
את הגוי שביהודי..

ר' דוד מללוב

"אין לך אדם
שנזיקה לבריות
בנו אדם שחי
על "בבד"

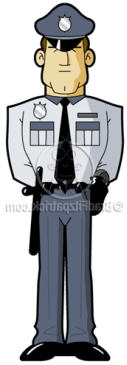
אין לאדם חלק
בתורת משה רבנו
עד שיאמין שכל
דברינו כולם ניסים,
אין בהם טבע
ומנהגו של עולם
כללי בין ברבים
ובין ביחיד, אלא
אם יעשה הטוב -
יצליחנו שכרו
ואם יעשה הרע-
יכריתנו עונשו

~ הרמב"ן ~

שומר הראש...

יש ופעמים הולך האדם בלווית שומר ראש.
פעמים, שומר זה הוא לכבודו של האדם,

ופעמים, לבושתו. הכיצד?

כאשר שר העיר מזמין אל ביתו אורח נכבד, הרי שהוא שולח את משרתו שיזמין את האורח וילוה אותו אל ביתו. שומר ראש זה הוא לכבודו.

מאידך, שופט שולח שומר שיקרא לבעל-חוב המסרב לשלם או כל דין פלילי אחר, ושומר זה מלווה את האיש אל בית המעצר - בציור זה השומר הוא אות לקלון לאותו מתלווה.

כיצד, אם כן, נוכל להבדיל בין השניים?

ההבדל הוא פשוט!

כאשר השומר הוא לכבודו של האיש - הרי שהשומר הולך לפניו ומראה לו את הדרך אל בית השר, ואילו כאשר צועד לאחוריו - הרי שהשומר הולך אחרי האיש כדי להשגיח שלא יברח...

ממש כך - אמר המגיד מדובנא (ר' יעקב קרנץ) - היא דרכו של היצר הרע: בתחילה הוא נוהג כלפי האדם והולך לפניו להראות לו הדרך הפסולה, לאחר מכן כאשר האדם נכשל - הולך היצר הרע אחוריו כדי לוודא שלא ימלט מידי...

זה - סיים המגיד - מה שאנו אומרים ומבקשים בכל יום: **"והסר השטן מלפנינו ומאחורינו."**

כשם שאבותינו נגאלו ממצרים, בזכות שהיו פרים ורבים, וקיימו מצות הבורא יתברך אע"פ שפרעה הרשע גזר להשליך בניהם

ליאור. כמו כן, אין עתידים אנחנו להיגאל אלא בזכות מצוה זו. וכמו שאמרו חז"ל אין בן-דוד בא, עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, דהיינו האוצר שבו נתונות הנשמות שנוצרו מבראשית, ונקרא אוצר זה בשם גוף.

וקבלה בידינו כי הגאולה האחרונה, תהא כעין הגאולה הראשונה. תדע לך שהוא כן, שנגאל כשנפרה ונרבה ונהיה מלוא כל העולם, ממה שנאמר **"כי ימין ושמאל תפרוצי, וזרעך**

גויים יירש, וצרים נשמות יושיבו" (ישעיה נד, ג)

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

דיני קריאת שמע

וברכותיה (המשך)

נחלקו רבותינו האם מצוות צריכות כוונה, דהיינו האם צריך שיכווין בדעתו קודם עשיית המצווה לצאת ידי חובת המצווה, והלכה כדברי האומרים שמצוות צריכות כוונה.

ואע"פ שגם אם לא מכווין בפירוש לצאת ידי חובת המצווה אלא רק ניכרת כוונתו מתוך מעשיו, כגון שקורא בסתם קריאת שמע או מתפלל 'תפילת עמידה' שיוצא בזה ידי חובתו, וכל שכן אם מברך קודם עשיית המצווה שאז ברור בהחלט שכוונתו היא לשם קיום המצווה, ויוצא בזה ידי חובתו. מכל מקום טוב יותר לכוון בפירוש לצאת ידי חובת המצווה. (וידוי בכך

שמכווין במחשבתו ואין צריך שיציא בשפתיו בפירוש)

לעומת זאת, אם מתכוון למטרה אחרת אינו יוצא ידי חובתו, כגון שרוצה לקרוא פסוקים מהתורה ונזדמנו לו פסוקי קריאת שמע, או שמניח תפילין כדי להדגים לאדם אחר כיצד יש להניחם.

בנוסף לכך שצריך לכוון בדעתו קודם הקריאה לקיים מצוות עשה של קריאת שמע, צריך לתת דעתו ולהבין מה שמוציא בשפתיו, ובפרט בפסוק הראשון שיש בו עיקר קבלת עול מלכות שמיים וייחוד ה' יתברך ("שמע

ישראל" - קבל והבין ישראל, "ה' א-לוהינו" - ה' הוא א-לוהינו, "ה' אחד" - והוא אחד). ואם לא כוון בפסוק הראשון צריך לחזור ולאומרו בכוונה.

לסיכום: קודם שיקרא קריאת שמע יכווין במחשבתו שרוצה לצאת ידי חובת המצווה, ובנוסף לכך יכווין להבין מה שמוציא בשפתיו.

יש מסתכל לתוך בית דרך חור המנעול שבדלת ויראה עט כותבת ולא יראה אדם, וידמה שהעט כותבת בעצמה - כך הוא הכופר, שיחשוב שהטבע פועלת בעצמה, אבל כשפותח הדלת יראה את האדם הכותב.

כך המאמין יראה שה' יתברך הוא העושה והמסבב את הכל, וכל הסבות ומעשי בני אדם הם אצלו כמו עט ביד הכותב.

~ מכתב מאליהו ~

מובא בתנא דבי אליהו פרק כ"א, שאם רואה שאביו ואמו מדברים דברים יתרים, כגון לשון הרע - מלבד שמוזהר שלא לקבל את הלשון הרע, אלא צריך להוכיח אותם (בדרך הנכונה) שימנעו מכך. ואם החריש להם, נענש הוא והם בעונש גדול.